

OAMDG 4. ne A – 29. 1. 2017

Mt 5,1-12

Podepsali jste už chartu Božího království?

V roce 1977 filozof Jan Patočka, Václav Benda, Václav Havel, Václav Malý, Petr Pithart a další vytvořili a podepsali občanskou iniciativu vyjadřující nespokojenost občanů s nedodržováním

občanských a lidských práv, ke kterým se tehdejší socialistický režim přihlásil v srpnu 1975 na Konferenci o spolupráci a bezpečnosti v Evropě spolu s dalšími 35 státy v 7. bodě závěrečné deklarace o respektování lidských práv a základních svobod včetně svobody smýšlení, svědomí, náboženství nebo přesvědčení.

Blahoslavenstvím se někdy říká Magna charta Božího království. Tedy něco, co je napsáno a prohlášeno jako soupis práv a povinností, zde občanů Božího království. Dalo by se říci, že evangelium o nově narozeném Králi v Betlémě (srov. *Mt 2,2*), který byl Božím Synem (srov. *Mt 26,63-64*; *27, 54*) a který má veškerou moc na nebi i na zemi (srov. *Mt 28, 18*) nastavuje hned na začátku jakousi synchronizaci – sjednocování a pozvání lidského života k tomu, co od nás Bůh očekává, že uděláme. Ukazuje nám osm bodů, v nichž můžeme vyjádřit příslušnost vládě Boží nad svým životem.

Osm blahoslavenství je i jakousi „občankou“ či pasem, průkazem totožnosti, synů a dcer uznávajících vládu Boha nad svým životem.

1. Chudí duchem: to je výzva k pokoře. V opozici jsou ti, kdo si libují v pocitu stálého vlastního sebeospravedlňování a nadmuté nedotknutelnosti.

2. Blahoslavení plačící: to je výzva všem, kdo jakkoli trpí, že Bůh se zajímá a mají zvláště otevřené dveře k jeho blízkosti. V opozici je v Lukášově evangeliu „běda těm, kdo se smějí“ (srov. *Lk 6,25*), tedy ve smyslu stálého zakrývání očí před utrpením, stálé zábavy, nebo vyhýbání se cestě námahy, která může být často ukazatelem začátku něčeho dobrého. I utrpení může nést požehnání a není konečnou. Nikdo ho dobrovolně nevyhledává, ale může ho přijmout, jeli na scéně života.

3. Blahoslavení tiší: to jsou ti, kdo prožívají život s vědomím, že Bůh má vše pevně ve svých rukou. Opozicí může být umělé vytváření neustálého rozruchu, jen aby se člověk nemusel setkat s hlasem svého svědomí, nebo aby nevyvstávaly základní otázky po směřování života, nebo působení hluku, kdykoli máme pocit sebemenšího omezení.

4. Blahoslavení lačnící po spravedlnosti. Opozicí může být úsloví: Proč si pálit ruce s čímkoli, co se mě přímo netýká: „Nehas, co tě napálí“ (Chinasky, 1970). Opozicí může být postoj ve smyslu: „Spravedlnost si budu moci dovolit, až budu po všech stránkách zajištěný.“

5. Blahoslavení milosrdní. Opozicí mohou být postoje bez soucitu k druhým, rychlé, ovšem často i plytké a nepravdivé soudy o druhých a různá zkratkovitá řešení čehokoli.

6. Blahoslavení čistého srdce: to jsou přímočarost, čistota úmyslů s druhými, citlivá upřímnost. Opozicí je sledování jen vlastních cílů a prvoplánové využívání druhých ke svým cílům.

7. Blahoslavení tvůrčové pokoje: to je společenská moudrost. Opozicí jsou lidé, kteří si stále na něco stěžují, s ničím nejsou spokojeni, stálí kritici, jejichž produktem je otrávené ovzduší mezilidských vztahů.

8. Blahoslavení pronásledovaní pro spravedlnost a pro víru v Krista: je to znevýhodněné postavení za zastávání těchto životních postojů. Do těchto řad patří Boží mužové, proroci, světlé biblické příklady. Opozicí je určitá konformita a loajálnost k většinově naladěné společnosti. Postoj lidí, kteří půjdou vždy se všemi, kdo jim zajistí klid a nějaké ty jistoty.

Osm blahoslavenství, osm bodů charty Božího království, jejichž přivlastnění znamená „vlastnit občanku“, „identifikační průkaz“ Božího království. O lidech zastávajících tyto postoje říká Král svého království: „Jejich je nebeské království.“ „Oni budou vidět Boha.“ „Oni budou nazváni Božími syny.“ „Radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu.“